

Nhà văn SONG THAO tên thật là TÙ Trung SƠN, sinh ngày 1 tháng 8 năm 1938 tại Hà Nội.

Ông học Trung Học Dũng Lạc (Hà Nội), Chu Văn An (Saigon), ĐH i Hoc Văn Khoa (Saigon). Tốt nghiệp Cử Nhân Văn Khoa, 1964. Từ 1959 đến 1975, nhà văn Song Thao cung tác với nhiều nhât báo, tuần báo, bán nguyệt san, nguyệt san tại Saigon.

Hiện nay ông đang định cư tại Montreal. Nhà văn Khởi viết truyện ngắn từ năm 1991 và đã có bài trên các tạp chí: Phố Văn, Làng Văn, Nóng Mùi, Sóng Văn, Văn Học, Văn, Hội Lập, Thủ Khoa 21, Wordbridge. Ông là tác giả của nhiều tác phẩm trong đó loạt tác phẩm về Phiên bản đặc biệt ái mến và tái bản nhiều lần. Người Việt Boston trân trọng ghi nhận Ghen của nhà văn Song Thao

Nói tui ghen là trăm cái đùu nhau mà t nghĩ ngay tui Hoàn Thủ. Ngồi i đàn bà đút Hà Đông bên Tàu này còn công theo chú sứ để cho thêm phèn dở dở nua chả! Trăm tui cù đù lên cái tài đút vùn cùa cùa Nguyễn Du. Cù nù non sao mà nhân vật này biến thành cái biếu tống không đùa các ông chêng lồng ý. Thủ ra ngoài đùi còn nhau vui ghen đùy sảng tui mà Hoàn Thủ chả đáng xách dép. Ghen có đính kèm tí lõa nhau cái ghen cùa cô Quan, đính kèm tí át xít nhau cái ghen mà vũ nữ Cùm Nhung là nùn nhân, đính kèm lõi i dao ngọt sút mứt chả đi tè cùa chêng đang nhau mệt phong trào lan rộng trên kháp ta bà thủ ghi... Ghen máu lõa nhau vui thì Hoàn Thủ có đáng chi!

Ho&n Th&u ghen nh&u th&u n&o? Bà b&u t Thuý Ki&u v&u làm oshin h&u h&u bà m&u, ch&u cho ch&u ng l&a Thúc Sinh d&i Lâm Truy thăm cha v&u m&i b&u o m&u cho mang Thuý Ki&u sang h&u h&u nh&a m&nh. Bu&i g&u p g&u gi&a hai ng&u i tình Thúc Sinh và Thuý Ki&u, gi&u đ&a m&t b&en l&a ông ch&u, m&t b&en l&a Hoa N&u, l&a m&t cu&c g&u p g&u “ng&u i ngoài c&u i n&u ng&u i trong kh&oc th&u m” r&t chi l&a cay đ&ng. Nh&a đ&u o di&n tài tình Ho&n Th&u đ&a đ&u y ngh&u thu&t ghen l&en hàng th&u ng th&a:

*Làm cho nh&u ch&u ng đ&u c nhau
Làm cho dày đ&u c&u t đ&u u ch&u ng l&en
Làm cho tr&ong th&u y nh&a n t&u n
Cho ng&u i thăm v&an b&an thuy&u n b&u t tay*

Trí th&u c nh&u v&u y d&u có m&y tay. Ngày nay nhi&u ph&u n&u c&ng có nh&u ng chi&u ghen l&u l&u m. Nh&u cái ghen c&a ch&u Minh, ng&u t&u i ph&u &ng Tân Thu&n T&u, qu&n 7, S&u Gòn. Ch&u ng ch&u l&a anh Ph&u &ng v&u n&u có t&u nh&u l&u nh&u. Cu&i năm 2002, ch&u Minh nghe đ&u n ch&u ng có b&u v&u i m&t ph&u n&u l&u qu&n Bình Th&u nh, ch&u m&i b&u t đ&u u đ&u ý m&i khi ch&u ng ra kh&u i nh&a. Đ&em giao th&a T&u t năm 2003, anh nói v&u i ch&u l&a đi ch&u c&u t&u s&u p. Nh&u ng khi anh đ&a ra kh&u i nh&a th&u m&t đ&u ng nghi&u p ph&u t&u i h&u i m&i ng&u i đ&u ng ch&u mà ch&u ng th&u y anh đ&u. Ch&u sinh nghi. B&en nh&u m&t đ&u a ch&u ch&u sang c&u nh&a c&a anh ch&u m&i x&u b&en Qu&n Nh&u. Ch&u b&u m chu&ng, anh ra m&u c&a. Đ&u ng sau anh l&a m&t c&u g&u i tr&u đ&u p. Ch&u li&n quay v&u v&u... kh&oc. V&u y mà v&u chi&u th&u ng h&u u chi&u, anh ch&u ng h&u i h&u n, th&u ng v&u v&u... c&u i tà quy chinh.

C&ng nh&u cái ghen c&a ch&u Vân ng&u t&u i V&u Ng&u T&u. Ch&u ng ch&u l&a anh Kh&nh, ngh&u s&u, v&u c&ng vi&c ph&u i s&u ng & S&u Gòn. V&u ch&u ng s&u ng xa nhau, anh ngh&u s&u gi&u tr&o ch&u i tu&ng “xa v&u hi&u n c&u p g&u i t&u”! M&t b&u a cu&i tu&ng, ch&u b&u t th&u n l&en S&u Gòn thăm ch&u ng, b&u t g&u p m&t c&u g&u l&u trong nh&a. Anh Kh&nh v&u i gi&u i thi&u u l&a m&t đ&u ng nghi&u p t&u i... t&u p tu&ng. Ch&u kh&u ng m&t m&y may nghi ng&u. T&u i ngày h&om sau, nghe ti&ng g&u c&a, ch&u ra m&u v&u và c&u g&u i t&u v&u ng&u c&ng nh&u i h&u i: “Ch&u ch&u a v&u à?” H&u i nh&u v&u y th&u m&t có ngu t&u i đ&u đi ch&u ng n&u a c&ng bi&t l&a hai... ngh&u s&u này ch&u i tu&ng g&u r&u i. Ch&u Vân t&u nh b&u, m&i c&u g&u i vào ch&u i, nói chuy&u n vui v&u, l&u ch s&u ti&ng ch&u kh&u ng c&u g&u ra v&u. Anh Kh&nh b&u ng đ&u đ&u l&u t&u i ch&u c&u n b&ao s&u p s&u a &p t&u i. Nh&u ng tr&u i v&u n l&u ng&u, ch&u ng b&ao b&ao chi c&a. Anh Kh&nh v&u a s&u, v&u a th&u ng v&u, bèn t&u i v&u n l&u ng&u, h&u i ch&u!

Ghen mà không ghen nh̄ v̄ y, thuȳn quyên đ̄c tīng th̄ m mà anh hùng v̄n ph̄i qui giáo đ̄u hàng. C̄n chi ph̄i máu l̄a l̄oi thôi. Thuȳn quyên thì nh̄ v̄ y nh̄ng anh hùng khi ghen không đ̄c nh̄ v̄ y. Không n̄ ào nh̄ng không ph̄i tr̄i không gió máy bão bùng. Nh̄ cái ghen c̄a anh chàng Floyd John Weseman ̄ tīu bang Tennessee ch̄ng h̄n. Anh nghi ch̄ v̄ Brandi hay v̄ng tr̄m khi anh v̄ng nhà, bèn đi mua m̄t k̄hoa nh̄, r̄t nh̄. M̄i khi v̄ng nhà, anh khoá cái đ̄ng đào đ̄c quȳn c̄a anh l̄i. Làm sao khoá đ̄c? D̄ ̄t! Anh dùi hai l̄n̄i cánh c̄a đ̄ng, nong khoá vô, tách m̄t cái là xong. Đút chìa khoá vô túi, anh v̄ng tâm ra đi. Nh̄ng ch̄ v̄ 25 tūi không cam tâm. Ch̄ t̄i phòng c̄p c̄u c̄a b̄nh vīn đ̄ xin gīi i tō cái ách c̄a ch̄ng. B̄nh vīn báo c̄nh sát. Khi anh v̄a m̄o v̄ nh̄ là anh b̄... khoá. D̄i nhiên ch̄ ̄tay ch̄ không có màn tr̄ thù vào ch̄ riêng t̄. Anh khai là anh hành đ̄ng v̄i s̄ đ̄ng ý c̄a v̄ ch̄ không có ép ūng gì. V̄ anh l̄i khai là s̄ d̄i ch̄ ph̄i theo anh t̄i ch̄ th̄ xâm đ̄ h̄ dùi l̄, n̄u không anh dō s̄ dùng dao c̄o r̄ch l̄ đau đ̄n h̄n. Anh đang ch̄ ra toà v̄ t̄i c̄ ý đ̄ th̄ng. Nh̄ng có l̄ anh s̄ b̄ truy t̄ v̄ nh̄ng t̄i n̄ng h̄n n̄a và có th̄ s̄ n̄m khám t̄i 25 năm!

Anh Floyd John ch̄i m̄n ghen nh̄ v̄ y là đúng sách v̄. Nḡi ta c̄ b̄o ghen là bīu hīn m̄t tình yêu quá đ̄m đà nh̄ng th̄c ra ghen ch̄ là bīu hīn c̄a s̄ lo s̄ b̄ m̄t mát. Không có ai yêu cái kīu... dùi l̄ nh̄ v̄ y. Hành đ̄ng c̄a anh Floyd John ch̄ là n̄i s̄ m̄t cái đ̄c quȳn canh tác n̄i... nh̄t th̄n th̄! Nh̄ v̄ y ghen là t̄t hay x̄u? Cũng tū! Ghen h̄p lý thì t̄t, ghen không h̄p lý thì x̄u. Th̄ nào là h̄p lý? N̄u b̄n th̄y đ̄c anh ch̄ng có nh̄ng thay đ̄i rõ ràng trong sinh hōt hàng ngày, b̄n n̄en đ̄t m̄t d̄u h̄i. H̄i không có nghĩa là gây chīn nh̄ng cái d̄u h̄i này là b̄̄c kh̄i d̄u đ̄ tim hīu. Khi có ch̄ng c̄ c̄ th̄ thì m̄i h̄i han anh ch̄ng, c̄ tūn t̄ nhi tīn. Đ̄ng m̄t bình tĩnh cho bom nguyên t̄ n̄ tiêu dīt h̄t c̄ nhân lōi! Tīn ra sao thì m̄i nḡi tū hoàn c̄nh mà x̄ s̄. Cũng coi nh̄ là h̄p lý khi tr̄̄c m̄t v̄ mà

đỗc anh chòng cò tòngh bò cò nhòng cò chò khòng đòng mòc vòi nhòng phò nò khòac. Lòi phòi khòn khòo chuyòn đòng thòng đòi pòc còa bòn tòi chòng mòt cách nhò nhòng tròng khi dòng tòi nhòng chiòu nòng hòn. Thò nòo lò khòng hòp lòy? Đò lò ghen kiòu xòc phòm tòi chòng khi chòng cò chòng cò gòi ròt. Binh phòp gòi kiòu ghen nòy lò đònh phò đòu cho biòt tay! Còng khòng hòp lòy lò ghen vòi quòa khòl còa chòng. Chòng nguyòn viòc anh ta bò hòt tòt cò nhòng ngòng iòng dòan bòa khòac đò ròng còmình vò ... dònh dòchòng tòi mònh tròn cò ròi.

Ghen sò khòng xòy ra nòu cò hai bòn đòu cò tònh yòu vò sò tòi nhò. Đòng cò dòn nhau vò vào chòn tòng cho thoòl tòi ái. Bòn cò quyòn biòt vò hay chòng mònh lòm gòi, lò đòu nhòng đòng lòm nhò công an đòi u tra tòi phòm. Chònh sò tòi nhò vò và tòn tròng lòn nhau sò tòo ra sò tòng còm vò vòi sò tòng còm, chòng còn phòi hòi thi “đòi phòng” còng tòi đòng khai bòo rõ ràng hòanh tung còa mònh mòt cách vui vò vò tòi nguyòn.

Nòu cuòc đòi cò xuòi theo dòng nòng lòng lò thì lòm gòi có ghen. Nhòt lò còái kiòu ghen thòanh thònh nhò cái ghen còa nhòa thò Nguyòn Bònh.

*Tòi muòn mùi thòm còa nòng cò hoa
Mò cò thòng xòc chòng bay xa
Chòng lòm ngòy ngòt ngòng qua lòi
Đòu chò qua đòng, khòach lòi qua*

*Tòi muòn nhòng đòem đòng giòa lò nhò
Chiòem bao đòng lòn khuòt bòn cò
Bòng khòng tòi muòn cò đòng gòp
Mòt trò trai nòo trong gòc mò*

*Tòi muòn lòn hòi cò thò nhò
Đòng lòm lòm áo khòach chòa quen
Chòn cò in vòt tròn đòng bòi
Chòng bòng cò chòn nòo đòng cò gòm lòn!*

Tòi muòn, tòi muòn nhò vòy thi nòen sòm mòt chiòc hòm kònh bò cò vào cho chòc ăn. Còng chòa chòc ăn! Phòi tòy nòo nòa. Còng chòa chòc ăn, phòi triòt tiòu bò óc nòa. Khi đò nhòa thò còa chòng ta sò chò còn cò mòt con búp bòe!

Nhiều chặng năm sau, nhà thơ Quan Duy cũng ghen ngang ngay không kém gì đàn anh Nguyễn Bính. Ông ghen với trăng.

*Em đang thiêm thiêp giờ cõi ng
Trăng chui khe cửa đón ném kẽ bên
Tôi a đùu em gõi lên trăng
Bỗng nhiên trăng cũng hồn nhiên nhả ngọc i
Mặc gì lối thòn thòn tôi
Ghen trăng lén chộp lên môi ai kia.*

Nhà thơ ghen và công khai bực là mình đang ghen nhỉ ng thôc ra đàn ông có ghen không? Hồi các ông thì ông nào cũng lịc đùa lia lịa. Ai chán cái trò... đàn bà đó! Nhưng cô nào đang có bồ ruột, thò vui miếng nhóc tui nhè nhẹ ngõi tình trung cõi a mình coi xem bom nguyên tử có nỗi không? Nỗi là cái ch襌c. Không nỗi lòn thì cũng có màn hờm hờc, khó chịu, lõi là cho bõ ghét! Theo các nhà tâm lý học thì các ông thôc ng tui ra rứt anh hùng mã thôc ng nhỉ ng khi rứt vào một tình huống mà hõi cho là bõ lõi a đùi thì lõi dõi bõ sõp đõi hõn phõi nõi. Trong khi đó phõi nõi thì nõi cõi sõi rứt dõi dàng sõi bõt ào ào khi bõ lõi a đùi cũng nhõi khi tõc ng mình bõ lõi a đùi. Vì y thì ông hay bà cũng... hoen thò tuột. Đó là một điều tui vì nõi không ghen thõc là nõi tui cái ghen vào trong lòng đõi nó chi phõi trong tiõm thõc thì còn nguy hõn nõa. Đó là kõi luõn cõi a ông vua tiõm thõc Sigmund Freud. Chúng ta hãy đi vào một trung hõp cõi thõ. Một anh chàng luôn luôn tui hào mõi không bao giờ thèm ghen. Ghen làm gì nhõi? Nõi ngõi yêu tôi mà lăng nhăng thì tôi không yêu nõi a. Tôi khinh bõi cô ta. Chõm hõt! Khi các nhà tâm lý học đi ngõi cõi thi tui i nhõi cõi a anh chàng này mõi i phát hiõn ra anh là con trung cõi a mõi t gia đình có năm anh em. Ngay tui khi đõi a em đõi u tiên ra đõi, anh đã cõi m thõy mình bõi bõi rõi. Lõi ghen tuông đõi u đõi i này đã gây cho anh mõi t chõn thõc ng kinh khõng khiõn sau này, tui trong vô thõc, anh đã chán bõi cõi m xúc ghen với kinh nghiõm là mình đã không đõi sõi đõi chõu đõi ng nó. Đõi u này tui o cho anh cái cõi m giác là mình không biõt ghen. Nhõng thõc sõi cái ghen cõi a anh đã biõn thái thành mõi t thái đõi đõi kháng ngõi lõi: anh lõi nh lùng và căm thù đõi tuõng ghen cõi a mình! Cái ghen cõi a trõi em khi ngõi lõi nõi quá chú ý và săn sóc đõi a em cõi a nó mõi i ra đõi i là đõi u mà chúng ta ch襌c ai cũng đã trõi qua. Vì võ y các bõi cõi cha mõi nõi đõi ý, đõi ng có mõi nõi i cũi quá đáng mà có hõi i cho đõi a nhõi sau này. Bõi vì khi trung thành có nõi u nguy cõi đõi a trõi này sõi trõi thành mõi t ngõi lõi a đõi i kõi, khó hoà hõp đõi cõi vào cuõi cõi sõi ng xã hõi. Đõi kõi là không muõn thõy ngõi khac có nhõng gi mà mình muõn có. Nó cũng hõi hàng hang hõc või ghen. Tiõng Hy Lõi p zelos có nghĩa là “tình cõi mõi cõi ch襌c khi nhõi nõi i khac hõn mõi”, diõi nõm ra là đõi kõi. Zelos cũng chính là gõi cõi a ch襌c jealousy trong tiõng Anh và jalouse trong tiõng Pháp đõi u có nghĩa là ghen.

Nõi bõi ghen mang lõi lõi ích thì ch襌c có nõi u bõi n tui või nghi ngõi. Cái thõ khõi ch襌c u nhõi thõi lõi ích cái chi? Theo nhà tâm lý học David Bush thuõc Đõi hõc Texas thì ghen tuông là mõi t

dòng tình cảm giúp cho con nghe i dò tìm, nhén bít và ngăn cản sô khôn chung thu. Ông tâm lý gia này đã nghiên cứu chuyễn ghen tuông trên 40 quốc gia ròng rã trong 20 năm trôi qua mì đi đón kinh luân: ghen không phải là một thói xấu! Ghen là số khôn khéo trong tình cảm mà tôi tiên chúng ta đã truyền lời cho các thế hệ sau. Ông David Bush đã khép đính: "Chúng ta không thèm tính ghen tuông, và điều này có thể tìm thấy trong mọi nền văn hóa. Cảm ghen của chúng ta ngày nay cũng giống hệt như cảm của tôi tiên ta vậy!" Trong cuộc nghiên cứu của Giáo sư David Bush, ông đặt câu hỏi vì sao nhũng người tham gia cuộc thí nghiệm ghen nghe i cảm nghe i các quốc gia khác nhau như Đức, Hoa Kỳ, Nam Hàn và Zimbabwe. Có tới 67% nam giới i cho rằng lăng nhăng trong tình cảm là tội lỗi trong khi chỉ có 44% nữ giới đồng ý nhũng vây. Sau đó, nhũng người này đều yêu cầu tăng cường ra cảnh vật hay chung cảm minh phản bội lời minh. Ngay khi đang sống trong cảm giác bối phogn bối đó, họ đều cảm kiêm tra nhung tim, sốn nắp nhăn trên trán, lồng mồ hôi thoát ra từ hai tay. Kết quả, giao đàn ông và đàn bà, từ số đông cảm lồng lồng tay nhau trong cả hai thí nghiệm. Bush i thích tội sao đàn ông lồng hồn nhũng cảm lăng nhăng tình cảm hồn đàn bà nhau sau: người i đàn bà bao giờ cũng biết chung cảm con minh sinh ra là cảm minh trong khi người i đàn ông không có niềm tin chung chán nhung vây. Vì y thì lồng i ích i chung nào? i chung đó là tình cảm giúp cho người i đàn ông duy trì đống dòng giao ng đich thèm cảm minh. Chung tôi ngày xưa chung có lồng i thèm DNA nên cảm phai cung cảm cao nhung vây. Ngày nay có DNA, cảm thèm là chung cảm nhung bối!

Tính ghen kinh thèm đó, tuy vây, vẫn cảm hiến hiến nỗi nhung đòn cùn non tháng. Các nhà nghiên cứu tại Đức và Texas đã quan sát một đòn cùn bé 6 tháng tuổi. Khi cho người i mồ bogn mìt đòn cùn bé khác hoac mìt con búp bê, đòn cùn bé mìt 6 tháng tuổi này đã biết lồng sô đòn kinh bogn nét mìt. Lồng hồn mìt chút, khi đòn cùn 8 tháng tuổi, đòn cùn bé thành thoảng nỗi cảm đòn phá đòn chung hoac la hét um sùm cùt đòn gây sốn chú ý cảm bogn mìt khi bogn mìt đang nói đòn cùn thoảng hay làm chuyễn khác không chú ý i nó. Đó là chuyễn bình thường. Nó chung lồng ghen hay sốn đòn đã nỗi mìt trong mìt nghe i chúng ta từ nhung ngày tháng mìt chung biêt bú tí!

Lồng lén, nỗi u không biết từ chung, ghen sốn vồng tbiên đòn ra ngoài lý trí. Hai chàng nói chuyễn vây nhau. Một chàng tòc tí:

"Vậy tôi đang lồng a đòn tôi!"

"Sao anh biêt?"

Vậy hòn hòn hoac, anh chàng cho rằng mình đang bogn lồng a đòn típ:

“Tôi hôm qua cô ấy không về nhà. Khi tôi gần nhà thì cô ấy trả lời là cô ấy ngồi lối nhà cô bạn của cô ấy. Đứa nào tôi tin, tôi hỏi nhà cô bạn nào, tên gì. Cô ấy bảo là cô Tâm. Anh thấy không, dì rõ ràng!”

“Sao anh biết là về anh nói điều?”

“Vì tôi hôm qua, chính tôi ngồi ở nhà cô Tâm đó!”

Lời suy nghĩ trống thõng nhè vắng rỗt hờp vắng i xă hời nõn c ta ngày xá a, khi ché đờ đa thê còn là mệt chuyễn bình thõng. Trai năm thê bờ y thiệp, gái chính chuyên ché có mệt chõng. Số bình đõng là mệt thõ xa xõ. Lúc đó khi bờ tình phõ, bờ bời bờ c, bờ bờ rõi, ngõi đàn bà ché có thõ trách. Mà trách cũng bâng quõ mang nhõng thõ không có miõng nhõ gió mây, sông nõn c ra làm cõc kê.

*Trách ngại mà ở trên đất,
Thuộc chung có bờ y nhiêu lõi không xong.
Làm cho lòng lõi thõn lòng,
Mệt sông nõn c chéy đôi dòng sao đang*

Ca dao yểu ết, nhũn nhõn nhõ vắng đó. Than thân trách phõn nhõ vắng thì đi tõi đâu? Chõng cõn đi tõi đâu, mà cũng chõng đõc phép đi tõi đâu. Cõi thõ than bâng quõ cho või nõi niõm. Chõnhõ vắng cũng đã là mệt niõm an ết đõ sõng cõn. Nhõng, cũng ca dao, lõi xác nhõn cái ghen cõa ngõi đàn bà, coi nhõ mệt đõnh luõt.

*Đi tõi nào là ở tõi chõng cay,
Gái nào là gái chõng hay ghen chõng*

Ca dao đã mang gia võ nêm vào món ghen. Nhiõu ngõi cho ghen là mệt gia võ cõa yêu. Thõnh thoõng cũng nên rõc tí ết tí tiêu vào tình yêu cho nó ngon miõng. Cõi ngõng ngõng tí chút, giõn hõn nhè nhõ, lúc làm lành lõi või nhau tình yêu nhõ lên ngôi. Làm lành xong thõõng

có mản... quan hờ. Cái quan hờ sau mệt cồn sóng nhở thõng mãnh liết và... ờn tõng hòn
nhõng lòn quan hờ thông thõng bờ i phòn. Bờn nào không tin cờ thờ khõc biết. Tôi lòn mệt lòn
nõa minh đõnh rõng đó là ý kiõn cõa các nhà tâm lý sau khi đã nghiên cõu dàng hoàng chõ
không phõi kinh nghiõm cõa tôi. Vì võy viõc thõ này tôi hoàn toàn không chõu trách nhiõm nõu
có nhõng trõ ngõi hay sõ viõc xõy ra ngoài ý muõn. Tính tôi võn chõc ăn nhõ võy, xin các bõn
đõng lõy đó làm đõu!